

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 128: Quán Chiếu Thuần Thực, Đương Thể Tức Không

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Quán chiếu thuần thực, đương thể tức không.】

Đây là khi công phu quán chiếu đã đắc lực rồi. Khi vừa mới sơ học thì tự nhiên sẽ chưa thể đắc lực, cảnh giới này hoặc có hoặc không. Có lúc thì đề khởi lên, nhớ ra được, nhưng chỉ lát sau lại quên mất. Tình trạng này người sơ học chắc chắn khó tránh khỏi, công phu hoặc gián đoạn hoặc nối tiếp, cứ luôn luân chuyển trong cảnh giới như vậy.

Tuy nhiên chớ nên lo sợ, bước khởi đầu thì ai cũng đều như nhau cả. Chúng ta hiện nay là như vậy, người khác cũng là như vậy. Người thời nay như thế, người xưa cũng như thế. Ngay cả chư Phật Như Lai, khi xưa ở nơi nhân địa, các Ngài cũng hoàn toàn giống y như chúng ta vậy. Cho nên, đây là hiện tượng rất đổi bình thường.

Cần phải thường xuyên đề khởi. Làm sao để đề khởi? Vì thế, thời khóa tụng niệm sớm tối là rất quan trọng. Thời khóa sớm tối, thực chất mà nói, chính là giúp nuôi dưỡng thành một thói quen đề khởi sự quán tưởng, điểm quan trọng chính là ở chỗ này. Dầu có lúc lãng quên, nhưng hễ đến thời khắc công phu đó thì tự nhiên sẽ nhớ lại.

Khi công phu đắc lực, thì phiền não, vọng tưởng của quý vị, cũng tức là những cách nghĩ, cách nhìn sai lầm sẽ giảm bớt đi. Dần dần, những cách nghĩ, cách nhìn của chúng ta sẽ ngày càng đồng nhất với những gì nói trong kinh Phật. Đây chính là hiện tượng công phu đã đắc lực.

Khi thật sự có thể thể hội được “vạn pháp giai không”, tâm của quý vị sẽ thanh tịnh. Đây là hiệu quả khi sự quán chiếu đã đạt đến một trình độ nhất định, gọi là “Chiếu Trụ”. Chiếu Trụ chính là đắc Định.

Vì sao quý vị đắc Định? Vì quý vị có trí huệ cao độ, nhìn thấu tất cả các pháp là “Tướng hữu Thể vô” (Tướng thì có mà Thể tánh thì không). Cho nên, trên Tướng thì quý vị có thể thọ dụng; nhưng vì Thể của nó là không, nên quý vị quyết định chẳng chấp trước vào nó. Thể tánh của nó vốn là không, quý vị chấp trước nó để làm gì chứ?

Đây gọi là có sự thọ dụng mà không hề có tác dụng phụ, không có phiền não, không có lo âu, cũng chẳng có vướng bận.